

Πολλές φορές στα χρόνια μνημονίων είπαμε και φωνάξαμε στις συνελεύσεις, στις διαδηλώσεις και στις απεργίες μας ότι δυο δρόμοι υπάρχουν: ο δρόμος της υποταγής στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ, στους επιχειρηματικούς ομίλους και στις τράπεζες, δηλαδή ο δρόμος της διαρκούς επιτροπείας και ο δρόμος της σύγκρουσης και της ρήξης μαζί τους και με όλο το πολιτικό κατεστημένο που τους υπηρετεί. Το καλοκαίρι τούτο μας το απόδειξε περίτρανα. Η 5η του Ιούλη και η 14η του Αυγούστου θα μας το θυμίζουν.

Η βαρβαρότητα και εργατική λεηλασία συνεχίζονται

Κατακαλόκαιρο ήρθε το καταχείμωνο του τρίτου και πιο σκληρού μνημονίου. Κάθε ΝΑΙ των 222 βουλευτών από ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ – ΝΔ – ΠΑΣΟΚ και ΠΟΤΑΜΙ που στις 14 Αυγούστου ψήφιζαν το κείμενο των 354 σελίδων των προαπαιτούμενων, της νέας δανειακής σύμβασης και του νέου μνημονίου που τα συνοδεύει, έμπηγε βαθιά από ένα καρφί στο ήδη ταλαιπωρημένο σώμα των εργαζομένων. Με μέτρα βαθιά ταξικά και αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις που πλήττουν βάναυσα τους εργαζόμενους και που ταυτόχρονα χαρίζουν δις στις τράπεζες και στους βιομήχανους. Που εξασφαλίζουν νέα απογείωση των καπιταλιστικών κερδών, κατεδαφίζοντας όσα εργατικά δικαιώματα απόμειναν από το προηγούμενο πεντάχρονο της λεηλασίας τους.

Το τρίτο Μνημόνιο, σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από και τα δύο προηγούμενα, δεν αποτελεί απλά ένα σύνολο μεμονωμένων αντιλαϊκών μέτρων λιτότητας, αλλά ένα συνολικό και ολοκληρωμένο πρόγραμμα νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης του ελληνικού καπιταλισμού. Δεν υπάρχει πλευρά της κοινωνικής ζωής που να μην αγγίζει. Ουσιαστική κατάργηση του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος, φορολεηλασία των λαϊκών εισοδημάτων, μαζικό ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, συντριβή των μεσαίων στρωμάτων και της φτωχής – μεσαίας αγροτιάς, καταβαράθρωση των μισθών και των συντάξεων, καταστροφή των δημόσιων αγαθών, υγείας – παιδείας είναι μερικά από αυτά.

Το πολιτικό προσωπικό σε πλήρη ομοφωνία. Που αφού αποφάσισε την πλήρη ισοπέδωση του κόσμου της εργασίας, προσπαθεί να μας πείσει ότι υπάρχουν και «θετικά σημεία», ενώ ταυτόχρονα διαγκωνίζονται στη προεκλογική περίοδο για το ποιος θα εφαρμόσει το μνημόνιο πιο αποτελεσματικά ή με τις «λιγότερες συνέπειες» για τους εργαζόμενους. Όμως οι άρχοντες της ευρωζώνης και της ΕΕ προστάζουν και λένε ότι με άγρυπνο μάτι θα παρακολουθούν την υλοποίηση του προγράμματος. Η πρώην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αυτό συμφώνησε. Αυτό εξάλλου ψήφισαν και στις 14 Αυγούστου.

Και τα ψήφισαν παρά και ενάντια στη θέληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Που στις 5 Ιούλη, παίρνοντας το νήμα των μεγάλων λαϊκών και εργατικών κινητοποιήσεων των προηγούμενων χρόνων, δήλωσε με ένα μεγαλειώδες «ΟΧΙ» ότι «η όρθια στάση είναι αυτή που κάνει τον άνθρωπο» και όχι το σκύψιμο και η υποταγή. Ελεύθερος – πολιορκημένος ο λαός μας, για εφτά ολόκληρες μέρες, στάθηκε όρθιος και άντεξε! Είδε κατάφατσα το αποκρουστικό πρόσωπο της ΕΕ μέσω των αξιωματούχων της, των εγχώριων πολιτικών τους εκφραστικών, της εργοδοσίας στον ιδιωτικό τομέα να απειλεί ή να πραγματοποιεί απολύσεις, αλλά και του εργοδοτικού συνδικαλισμού με αποκορύφωμα τη ΓΣΕΕ. Είδε και κατάλαβε με αισθητήριο ταξικό ότι αν θέλει να αλλάξει η ζωή του πρέπει να έρθει σε ρήξη με όλα τα παραπάνω. Και αυτό είναι ένα συμπέρασμα που όσο προσπάθησαν και ακόμα προσπαθούν να το αλλοιώσουν, το ξέρουμε καλά ότι δεν μπορεί να αλλάξει.

Το τρίτο μνημόνιο και οι «καλές πρακτικές» ΕΕ και ΟΟΣΑ διαλύουν την παιδεία!

Το τρίτο μνημόνιο έρχεται να εμπεδώσει και να βαθύνει τις πιο αντιδραστικές πολιτικές και στην εκπαίδευση. Εγχειρίδια με οδηγίες υπάρχουν πολλά: η εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ και οι προτάσεις του για τις «καλές πρακτικές» στην ελληνική εκπαίδευση από την εποχή της Διαμαντοπούλου, οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τον «ανασχεδιασμό της εκπαίδευσης» και η ενδιάμεση ανασκόπησή του που έγινε από τους Υπουργούς Παιδείας το Μάη του ΄15, το «Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων» που εκπονήθηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ τον Απρίλη του 2015, τα παραδοτέα του ΕΣΠΑ που θα ελέγχονται ανά μήνα. **Ένα σφιχτό και αυταρχικό πλαίσιο αναδιαρθρώσεων με συνεχή έλεγχο και λογοδοσία μέσα σε αυστηρές χρονικές προθεσμίες μέσω των «παραδοτέων». Μόνο που μαζί με τα τεχνικά δελτία θα παραδίδεται και ότι έχει απομείνει όρθιο στη δημόσια εκπαίδευση.**

Λέξεις – κλειδιά η **μείωση του κόστους, η αξιολόγηση, η μαθητεία και η επιχειρηματικότητα.** Βασικοί σταθμοί :

Μέχρι τον Οκτώβριο του 2015 η μεταρρύθμιση του ενιαίου μισθολογίου με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου του 2016 και ο καθορισμός των ανώτατων ορίων μισθολογικών δαπανών και επιπέδων απασχόλησης στο δημόσιο.

Έως το Νοέμβριο του 2015 νομοθέτηση νέου πλαισίου αξιολόγησης των επιδόσεων όλου του προσωπικού στο Δημόσιο, με σκοπό καλλιέργεια πνεύματος επίτευξης αποτελεσμάτων (Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης).

Εκσυγχρονισμός κι επέκταση επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΕΕΚ) – βλέπε μαθητεία – και καθορισμός τριετούς στρατηγικής μεταρρυθμίσεων στο Δημόσιο (οικοδόμηση ικανοτήτων, αποπολιτικοποίηση δημόσιας διοίκησης) **μέχρι το Δεκέμβριο του 2015.**

Μέχρι τον Απρίλιο του 2016 προβλέπεται η επικαιροποίηση της έκθεσης του ΟΟΣΑ του 2011 για την ελληνική εκπαίδευση και η συνολική επανεξέταση – αξιολόγηση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, με βάση τα οποία η τότε κυβέρνηση θα πρέπει να παρουσιάσει ένα επικαιροποιημένο εκπαιδευτικό σχέδιο δράσης που θα πρέπει να εγκριθεί το αργότερο έως τον Ιούλιο του 2016 για να μπει σε εφαρμογή από του φθινόπωρο της ίδιας χρονιάς.

Τέλος, το αργότερο μέχρι τον Ιούνιο του 2018 θα πρέπει να υπάρχει ευθυγράμμιση του αριθμού των διδακτικών ωρών ανά μέλος προσωπικού και αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό με τις βέλτιστες πρακτικές του ΟΟΣΑ. Που για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, είναι «βέλτιστες» για το σχολείο της αγοράς και τις ανάγκες του κεφαλαίου, χείριστες για το λαό και τη νεολαία.

Κι αυτός είναι ο λόγος που όλοι οι εκπρόσωποι του πολιτικού κατεστημένου, δια στόματος Μεϊμαράκη στη Βουλή στη συζήτηση για την ψηφοφορία του μνημονίου τόνισε την ανάγκη της «εθνικής συναίνεσης» ειδικά για την παιδεία. Γι' αυτό και ο πρώην Υπουργός Μπαλτάς στην παρουσίαση του εκπαιδευτικού προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ δεν κάνει κουβέντα για το βρόγχο που έχουν πλέξει γύρω από τη δημόσια εκπαίδευση η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΔΝΤ και ο ΟΟΣΑ. Γιατί δεν υπάρχει πρόθεση να «κόψουμε τη θηλιά». Υπάρχει θέληση να υπηρετηθούν συνειδητά με κάθε μέσο οι πολιτικές αυτές στην εκπαίδευση.

Το Υπουργείο Παιδείας λέει ότι όλα θα δουλέψουν «ρολόι».

Η πραγματικότητα όμως είναι πολύ διαφορετική….

Με την ανάληψη της υπηρεσιακής κυβέρνησης, διακηρύχθηκε ως ένας από τους βασικούς της στόχους «η ομαλή έναρξη της λειτουργίας των σχολείων». Τα 27.000 πραγματικά κενά – είναι πολλά τα σχολεία που δεν θα μπορέσουν να ανοίξουν στις 11 Σεπτέμβρη – η πτώχευση των σχολικών επιτροπών, η αδυναμία στελέχωσης των υποστηρικτών δομών δεν αφήνουν και πολλά περιθώρια για κάτι τέτοιο. Φυσικά δεν είναι η προεκλογική περίοδος αυτή που ευθύνεται για την κατάσταση που επικρατεί αυτή τη στιγμή στα σχολεία, ούτε πρόκειται απλά για πρόβλημα «κακής διαχείρισης». Είναι κυρίως ένα στιγμιότυπο σε ένα έργο διαρκείας που παρακολουθούμε ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια ως αποτέλεσμα των σκληρών μνημονιακών πολιτικών, της μείωσης κατά 40% της χρηματοδότησης για την παιδεία, των μηδενικών διορισμών, των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών, ακόμα και της μείωσης της χρηματοδότησης από τα αντεργατικά και αντιεκπαιδευτικά ΕΣΠΑ, που λίγα περιθώρια δίνουν για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων στα σχολεία αφού τα καινούρια προγράμματα προβλέπουν μεγαλύτερη στροφή στην κατάρτιση και στη μαθητεία για την εξασφάλιση του φτηνού εργατικού δυναμικού των επιχειρήσεων. Τουλάχιστον 8000 συνάδελφοί μας που πέρσι δούλευαν ως αναπληρωτές κινδυνεύουν να μην δουν φέτος την πόρτα του σχολείου, ενώ κι όσοι δουλέψουν έχουν ήδη ένα μισθό λιγότερο αφού η πρόσληψή τους δεν πρόκειται να γίνει πριν από τις αρχές Οκτώβρη.

Τα ίδια βέβαια ζούμε κάθε σχολική χρονιά, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια των μνημονίων**. Όμως φέτος η διαφορά είναι ποιοτική: γιατί στα συντρίμμια της δημόσιας εκπαίδευσης θα γίνει η πιο σοβαρή προσπάθεια της πλήρους συντηρητικής αναδιάρθρωσής της.** Ο καπιταλισμός το συνηθίζει αυτό: είτε πρόκειται για φυσική είτε πρόκειται για κοινωνική καταστροφή προσπαθεί μέσα από τα συντρίμμια να ξαναχτίσει με τον πιο αντικοινωνικό, αντεργατικό, αντιλαϊκό τρόπο.

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Όσοι παίζουν με τη θέλησή μας, σύντομα θα θερίσουν θύελλες!

Το ΟΧΙ της 5ης Ιούλη θα νικήσει!

Το καλοκαίρι που μόλις τέλειωσε είναι αλήθεια ότι είναι από τα πιο συγκλονιστικά που έχουμε ζήσει. Με ανατάσεις αλλά και διαψεύσεις· με την ορμή του ΟΧΙ και την απογοήτευση του ΝΑΙ. Με τα ερωτήματα να μπαίνουν αμείλικτα· με την ανάγκη να βρεθούν οι δρόμοι που θα κάνουν υλική πραγματικότητα τη ρήξη και τη σύγκρουση με τα μνημόνια, το πολιτικό κατεστημένο, την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στην εκπαίδευση είναι ανάγκη απέναντι στη «μία και μοναδική αλήθεια» των αναδιαρθρώσεων που θέλει να επιβάλλει το κεφάλαιο, εμφανίζοντάς τους ως «φυσικούς νόμους», να αντιπαραθέσουμε την αλήθεια των λαϊκών αναγκών, των εργατικών δικαιωμάτων, της κοινωνικής αξιοπρέπειας.

Είναι ανάγκη να σκεφτούμε και να δράσουμε, πιάνοντας το νήμα από τις καλύτερες στιγμές των συλλογικών μας αγώνων των τελευταίων χρόνων, να αναμετρηθούμε με τις ανεπάρκειές μας, να δούμε κατάματα τον πραγματικό αντίπαλο, να πάρουμε τα ρίσκα μας.

Με τα σωματεία μας και τις συλλογικότητές μας, που άμεσα πρέπει να συντονίσουμε. Σε

συμπόρευση και κοινή δράση με τους Συλλόγους και τις Ομοσπονδίες γονέων σε ένα πλατύ πανκοινωνικό-πανεκπαιδευτικό μέτωπο για την ανατροπή των αντιλαϊκών πολιτικών των κυβερνήσεων της ΕΕ και του ΔΝΤ και όλων των μνημονίων.

Παρά το γεγονός ότι μπήκαμε σε προεκλογική περίοδο, το κίνημα πρέπει να βγει ξανά στο προσκήνιο και να χρωματίσει με τις κοινωνικές ανάγκες της εργαζόμενης πλειοψηφίας από εργατική, ταξική σκοπιά την πολιτική αντιπαράθεση.

Ένα πρώτο βήμα σε αυτή την κατεύθυνση η συγκέντρωση στο Υπουργείο Παιδείας την Πέμπτη 10 Σεπτέμβρη στις 12 το μεσημέρι και οι κινητοποιήσεις τη βδομάδα πριν ανοίξουν τα σχολεία στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης για τα θέματα των κενών και της πρόσληψης των αναπληρωτών.

ανεξάρτητες αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.